FORTUNNY PROGNOSTYK

Na Rok Pański 1751.
Pod zaszczytem
NAYSWIĘTSZEGO IMIENIA

JEZUS

Dnia Pierwszego Styczniá
W Kościele Lwowskim *Societatis JESU*
z Ambony Kaznodzieyskiey Ogłoszony
á
PRZY DOROCZNYM IMIENIN FESCIE
Jaśnie Wielmożnemu Jmci Panu
JOZEFOWI
Na Wielkim Cieszkowie

CIESZKOWSKIEMU

Kasztelanowi Czerniechowskiemu
Pułkownikowi Znaku Pancernego Woysk J.K.M. y Rzeczypltey.
W zobligowaney oddany rekognicyi
Przez X. KRYSZPINA CIESZKOWSKIEGO
Kanonika Katedralnego Lwowskiego

we Lwowie w Drukarni J.K.M. Collegium *Societatis JESU*. Roku Pańskiego. 1751.

NA RODOWITY KLEYNOT

I.

Hæc solea ad summos trivium Tibi Stravit honores
Telum direxit, Crux benedixit iter.
Quid restat? quàm hæc faustissima, corde vovere
Stemma: *Sagitta*, *Cruces*, aurea sæcla notent.

II.

Do honorow gościniec podkowa toruie
Krzyż drogę błogosławi, á *Strzała* kieruie.
Co ma serce zá chęci, te pioro ogłośi:
Niech Ci Oyczysty Kleynot, wiek Złoty w Dom wnośi.

IMPRIMATUR.

In quorum Fidem Datt: Leopolî 17. mensis Februarii Annô Domini 1751.

JOSEPHUS BARSZCZEWSKI Canonicus Cathedralis, Vicarius in spiritualibus & Officialis Generalis Leopoliensis.

mpp.

JASNIE WIELMOZNY MCi DOBRODZIEJU.

JEżeli partykularnie obowiązani swym Protektorom, do tych-że Respektu garnąć się zwykli, tą należytością obligowani będąc, áby przyzwoite wypełnienie swoiey pokazáli usługi. Więc y Ja częścią náturalnym pociągniony práwem, częścią ná wypłacenie się z wrodzonego obowiązku mego procz inszego sposobu, tey nie opuszczam okoliczności, a żebym przy Solennym JOZEFA. S. obchodźie lubo nikczemną pracą moią w publicznym nie ogłosił powinszowaniu J.W. MCi Dobrodźieju. Niewatpię bowiem o łaskawym Twym ku mnie Respekcie (: ktorego iako iedyny uznaię w mych chęciach szacunek, tak rowną

 sklon-

ſkłonnośćią ſprawiedliwa Jemu żeſtymacya ſzczegulnym dla mnie była powodem) że gdy ſię do niego z wſzelką Godnośći udaię rekognicyą; Kazanie to do rąk łaſkawych, oraz mnię pod właſną przyimieſz protekcyą. Dowodem mi ieſt nie porownana dobroć Twoia; o ktorey: już od poſtronnych, już od życzliwych, już odzobligowanych, już tak krwią y Imieniem ſpojonych tobie, zupełnie mi ſię dostało ſłyſzeć. Anim ſię lękał Twey tak wſpaniałey roſtropności, że nie udolną moią wymową Senatorſkiey Twoiey uwadze podawać poważam ſię; y owſzem iako ieſt rzecz chwalebna rozumem, od wagą y rozſądkiem ſłynąć; tak nie udolnych dowćipy temiż pokrywać nie mnieyſza. Znayduię to w Tobie I. W. KASZTELANIE *a nayprzod wſpaniały Rozum, kiedy ſię Nayiaśnieyſzy Majeſtat Polſki, uznawaiąc piękne*

Twych

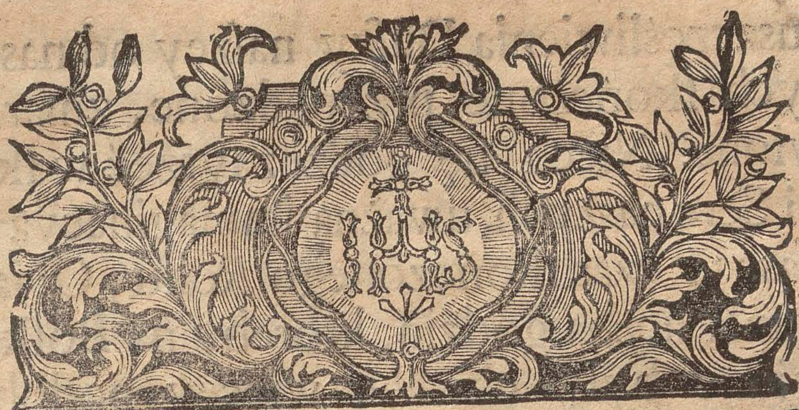
Twych ſentymentow zdania do Senatorſkich wezwał obrad, między pierwſzym Rzeczypoſpolitey po ſobie lokuiąc ſtanem. Odważne za całość Oyczyzny ſerce, ktoryme's tyle dowodney ku iey zachowaniu pokazał applikacyi; iż w nadgrodę tego zgodnym w Rycerſtwie udarowała cię Honorem. Niewſpominam wyſokiego Rozſądku, wrodzoney Oſobie Twoiey powagi, żeś w miłości w eſtymacyi u wſzytkich, u nikogo w nienawiści: Niewyliczam mowię; abym się nie zdawał, ile tego Imienia uczęſtnikiem zoſtaiąc, właſney ſzukać ſławy. Zoſtawiam to Przeſwietnym Woiewodztwa tego Patriotom, niechay cię iuż nie raz ogłoſzonego ſobie, w uprzeymych życzliwościach powtarzaią, powtorzonego ſławią, a ztąd obſerwuią, eſtymuią. Coż dopiero mam mowić o przywiązanych Krwią y Sercem do Imienia Twego? wſzyſcy

wſzyſcy cię zrzenicą Domu, zaſczytem Familii uznawaią, ogłaſzaią wſzyſcy. A tak z tyle dowodow Dobroci Twoiey wnoſzą ſobie ſprawiedliwie, że ile od ſzczerze ſprzyiaiącego Wnuka twego zniewolony ten hołd y należyty Oſoby Twoiey ſzacunek przyiąć nieodmowiſz. Składam pokornie na gruntownym Łaſkawego Reſpektu utwierdzony Fundamencie, tę nieudolną w ſłowach, lecz ſzczerą w chęci mowę moią przy dobroczynnych J. W. W. Pana Dobrodzieja ſtopach, oraz zobligowane na Powinſzowanie Patrona S. wyrażam Wotum, życząc: aby dzielna JOZEFA S. Protekcya, tak mocno ſwe pokazała ſkutki, przez coby pomyślność ſukceſſow, ſetnych Lat trwałość w Oſobie Jego dziedziczyła z upragnieniem wielu, z życzliwością wſzyſtkich Tego życzy.

J. W. W M Ci Paná Dobrodźieja
obowiązany Wnuk y Nayniżſzy Podnożek
X. Kryſżpin Cieſkowſki

K. L.

5v2

KAZANIE

Consummati sunt dies, Vocatum est Nomen ejus JESUS *Lucæ. 2do.*

NIc rzetelnieyszego nad tę nie może bydź prawdę, iako żeśmy już skończyli Rok Tysiączny siedmsetny pięćdziesiąty, y że to iest w sobie rzetelna istność, Dzień dzisieyszy będący początkiem Roku 1751. nieomylnie konkluduie, iż dźień wczorayszy czasu zeszłego był ostatnim, końcem y terminem. *Consummati sunt dies.* W tym tedy już zupełną wiadomość mamy, żeśmy skończyli dni Roku przeszłego, wiemy że miesiące, tygodnie, dni, godźiny, kwadranse, minuty y momenta przepędzone od nas. Lecz gdyby się spytać przyszło, te miesiące na iáki Duszy pożytek? Te tygodnie na iáki wiekuistego szczęścia profit? Te dni ná iákowy zbáwienia zárobek? Te minuty y momenta czyli tym końcem, ktory by się sciągał do zupełne-

go uszczęśliwienia Duszy naszey od nas-że samych skończone, przepędzone, zmarnotrawione. Niech się godźi zayrzeć w skrytości Serc naszych, uważną immaginacyą roztrząsnąć czas skończonego *Roku*, O! iako szczupła liczba godzin, ktoreby ná Boskiey trawione były chwale, więcey podobno dla stworzenia niż Stworcy, dla swiata niż Niebá, dla unikáiących doczesności niż wiecznych pociech łożyliśmy, tráciliśmy nieskompárowany w swym walorze czás, czas szacowny. Zali się podobno nie ieden ná marno strawioną chwilę z cierpliwym w nieszczęśćiu Dawidem. *Dies mei sicut umbra*
Psal. 101 *declinaverunt, & ego sicut fœnum arui.* Dni moie, ach żal y strata iáko ieden cień zniszczeli, zpłoneli, zgineli, a ia nieszczęśliwy iako miżerna uschnąłem słomka; przepędźiłem (mowi nieieden:) Rok 1750, w nim Miesięcy 12. w miesiącach Tygodni 52, w tygodniach Dni 365, w dniach Godźin 8765, w godźinach Kwadransow 35060, w kwadransach minut 525949, czyliż nie wielka liczba? lecż profitu mało, y owszem nic. Mogła by tu nas sprawiedliwość Boska do naywyższych swych *ultimæ instantiæ* pozwać sądow, *causâ facti* tak cięszkiego kryminału, wnieść *abusum* zgubionego od nas czásu; bo czyliż wszechmocna Jego Opátrzność większy nam podać mogłá sposob, przez ktory by naypewnieysza odźiedźiczenia Nieba była łatwość; a ztąd náyłatwieysza wiecznego uszczęśliwienia pewność? nad czas tyle ważący

żący, ile nasze zbawienie, ile wieczność, ile Niebo, ile sam Bog y Pan nasz; bo za każdą godźinę, za każdy moment, punkt, y minutę czasu, zyſkać moglismy Niebo, poświęcaiącą ziednać łaſkę, miłość, przyiaźń, y ſamego znaleść Boga; iednak tak szczegulna Łaſka Boſka pożądanego nie wzięłá ſkutku w zakamiáłych ludzkich sercach, bo nie tak uſiłowaliśmy to czaſu ſpoſobnością ná wypełnienie Boſkich Mándátow, a ztąd ná ośiągnienie Wiecznego Kroleſtwa, iako bárdziey w to wſzyſtkie naſze kierowaliśmy chęci, aby Prawodawcy BOGA łamać roſkazy, odrzucać podáne do serca święte nátchnienia, nátężonym inſtynktom tym mocnieyſzy záżucić odpor: a ták z zgubionym marnie niſzczyć cźáſem. *Non ſalvabunt eos in tempore afflictionis eorum.* Tey będąc suppozycyi, iakoby te Swiátu oddane czáſy y iego powabom, ſwego nie miały terminu, nie wiedząc wyroku ogłoſzonego Dániela uſty. *Quoniam habet tempus finem ſuum.* O! niewdźięczności náſzá iákoż pobudzaſz Bogá do ſprawiedliwego ku nam żalu. Lecż ſtawa z inney ſtrony iáko wszyſtkich ſpraw oczywiſty świádek, czás drogi od nas zle przepędzony y ſtrawiony: ten powierzony nam nie iedynie dlatego, byśmy przez trwałość onego obfitowali w życiu nászym, nie iedynie tym ſpoſobem, byśmy przez natężenie długości onego do zamierzonych nam wiekow pędzili kreſu, y owſzem przez ten ſpoſob ktory nam ieſteſtwo daie, życia dobiegalismy y koń-

Jere: 11

Daniel. 8.

cá, ku ktoremu y wszyſtkie ſprawy regulować powinniſmy; oraz tym więcey w te ſię pomnażali ſrzodki, ktore ſzczegulnie za cel oſiągnienia wiekuiſtey ſą chwały. Wkątr my tym poſzli prawom, nie tak uſiłuiąc zamierzonym czasem ku końcu do nieſkończonego uſzczęśliwienia, iako bardziey do nieſtateczney z czaſem unikaiącey Swiatowości. Y Cużmy na to?: *Conſummati ſunt dies* już ſię te dni ſkończyły, tego powetować w zgubionym czaſie rzecz trudna y nie podo-
Apoc. 10. bna, *Quia tempus non erit amplius* ſłyszeliſmy tedy żał zgubionego od nas czaſu, iako ſłuſznym zeluſem ubolewa na nas; ale tym większe żale, cięższe boleści, lamętuiące łkania od nas-że ſamych ſłyſzeć ſię daią na czaſy przemienione, przepędzone. Uſkarża ſię nie ieden na Rok przeſzły iako mu był fatalny w wſzelkich zamyſłach iego *quia*
Mich. 2. *tempus peſſimum eſt.* Jako pod ten czas wſzelkie zabiegi o własność należytą płonnie w obiecanych zpełzli ſkutkach, iako owe natężone spodziewanego Dobra nadzieje oschły, zniszczały y zginely, że mowić osobie
Job. 7. mogą z Pacientem Pańſkim Jobem: *Dies mei velociùs tranſierunt, quàm à texente tela ſucciditur & conſumpti sunt absque ulla spe.* Inni na to iedynie wycięczyli czás Roku przeſzłego, aby łaſkawe ſzczęście fortunnie ſprzyiálopożądanym zámysłom, aby zá biegłą uſilnością ułożone pragnienia, ſzczere dobra właſnego chęci, pomyślną uwięczali ſkutecznością, zamierzaiąc ſobie cel bespieczny natężonego

ſta-

ſtarania: ale y tym zgaſł w czaſie pożądanego dobra ſplendor, iż te w ſmutku powtarżáią ſłowa: *Dies mei velociores fuerunt curſore, fugerunt & non viderunt bonum.* Inni większą część czáſu názábiegi łożywſzy, wyśiliwſzy myśli, y ſtarania, ku temu końcu iedynie w proficie, ugryżienie ſumnienia nie ſpokoynośćią, pozyſkali. *Dies mei tranſierunt, cogitationes meæ diſſipatæ ſunt torquentes Cor meum.* Lecż daymy temu pokoy, z uniknionym czáſem y te wniepámięć puśćmy żáłośći, wſzák *conſummati ſunt Dies,* iuż ſię te dni ſkończyły. Idźie Rok inny bo 1751, lecz iak by go nazwać, czyli fortunnym czyli nie fortunnym? ſurowym czy łáſkáwym? ſzczęśliwym czyli nie ſzczęśliwym? *vocatum eſt nomen ejus JESUS;* názwać go JEZUSEM, bydź to niemoże, bo to Imie Nayſwiętſze JEZUS niesłuży na denominacye czáſom. Ale z tego ile to Imie Rok Nowy zaczyna, fortunny wrożyć prognoſtyk rzecz ſłuſzna, od tego y ia nie odſtępuię, y owſżem ten punkt dálſzego dyſkurſu: T*ey ieſt Dzielności Nayſwietſze JEZUSA Imie, iż záczynáiacy się pod ſwym záſzczytem Rok* 1751 *czyni go ſzczęśliwym, pomyślnym, błogosławionym.* To wſzyſtko niech idźie Naywyżſzemu czaſow Rządcy, przed ktorym *non ſunt abſcondita tempora.* Na większą cześć y chwałę. Ad M. D. G, B. V. H.

Job. 9

Job. 17.

Job. 24

POwſzechny rozumiem wſzyſtkich ná to ieſt ſentyment, że dźieło choć y naywſpániálſze upada w ſwym ſzácunku, gdy

go mocny nie utwierdza fundáment; bo ſłába w dźielnośći ſwey ſtruktura, ieżeli ná nikczemnym wſpiera śię utwierdzeniu: ile że ten a nie inny cel powziętych od nas bydź powinien zamyſłow, nie wprzod ułożoney dáć ſkutek imprezy, áż pierwey mocne dla niey nie opatrzemy beſpieczeńſtwo; milczę iá dáley; wſzyſtkich tylko ſłucham zdania, co mowić będą, iak ſądźić y decydować. Czyliż może bydź pięknieyſze w wybornym ſzacunku ſwym dźieło? nad dźieło Swiáta, Niebá y Ziemi; nikt tu niemoże krytyczną wkładać impoſturę, by w tych nie doſkonałego co bydź miáło, wſzyſtko iáko żadnemu nie podlega błędu, tak ſzczegulnym zaſzczytem wyſokiey ieſt doſkonałości. Rzućmy ciekawą zrżenicę ná gornych Niebios dyſpozycyą, większe y mnieyſze zluſtruymy ſwiatłá, nic tam niemaſz, co by wdzięczne niemiało kontentować oko, weźmy ná uwagę piękną cząſow ſymetryą, elementow iſtotę, zgoła wſzyſtko cokolwiek tylko śćiągać śię może do tak wſpaniałego Nieba y Ziemi dźiełá; tylko piękność przedźiwna, cuda pięknośći, wyborne ſzácunki, ſzacunek wyborow, y owſzem rzecz każdą naywyżſzą doſkonałośćią, widźiemy, uznawamy, ſzacuiemy. Tak tedy wſpaniałey ſtruktury co za twierdza? co za filar y fundament? Twierdźa tak grontowna, nad ktorą mocnieyſza bydź niemoże, filar y fundament ták beſpieczny, że go nic a nic zwalić y zruinować niepotrafi: Oto Wſzechmo-

chmocność Boſka, dzielność niedoſtępnych władzy Nieba y Ziemi Páná, na ktorego palcu iáko ná naymocnieyſzym utwierdzeniu cała ſię Swiátá wſpiera Máchiná. *Tribûs digitîs appendit molem terræ.* Idźie ztąd że y moiá niepłonna opinia fortunnego prognoſtyku ná dźiś zaczynaiący ſię ſzczęśliwie Rok 1751. że o nim mowić trzeba: będźie ſzczęśliwy, pomyślny, błogoſławiony. Piękne te dźieło, czyliż káżdy nie przyzna, y owſzem wſzyſcy w uprzeymey życzliwości dla ſiebie żądaią tego; iż naſtępuią dni weſołe, gdy ſzczęśliwe, dni pożytkuiące, gdy pomyślne; dni zbawienne, gdy ubłogoſławione. Wzmacnia ták pomnażaiące ſię w nas nadźieie dzielny zaſzczyt Nayświętſzego Imienia JEZUS: Imie to *per quod vivimus, môvemur, & ſumus.* W ktorym żyiemy, obcuiemy, zoſtaiemy, y to ieſt dla nas pomyślność. Imie to w ktorym obſitość wſzyſtkich doſkonałości y nie ochybna ſpodźiewanego dobra pewnosć, y to ieſt dla nas ſzczęśliwość. Imie to *per quod, cũ quo, in quo facta ſunt omnia.* Z ktorym beſpieczność Duſzy y ciáłá mamy, w ktorym ſzczegulna chęci naſzych záwiſła nádźieia. Imie to przez ktore zgubá Duſz náſzych ználeziona, zepſuta pierworodna niewinność zreparowana, utracone do wiecznego dziedzictwa práwo przywrocone, y to ieſt dla nas ubłogoſławienie; fundament Nieba y Ziemi ieſt mocny, bo ná Boſkiey wſpiera ſię Wſzechmocności. Więc y fortunny prognoſtyk o naſtępuiącym Roku, ieſt niepłonny *Iſa. 40.*

ny bo na tymże utwierdża się Imieniu, gdy mu początek daiemy pod zaszczytem Nayświętszego Imienia JEZUS, ktore *per unitatem Personæ* hipostatycznie łączy się z Imieniem Boskim w drugiey Osobie Troycy SSS. Może to o sobie mowić Rok teraznieyszy z czym się niegdyś do Boga odezwał Dawid. *Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo? Dominus Protector à quo trepidabo? si consistant adversum me castra, si consurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo.* Pán Swiátłość y zbawienie moie, y kogoż się obawiáć będę? *Pán*, Protektor y obrońcá, y kogoż się mam trwożyć? ieżeli ztoczą przeciwko mnie bitwę nieszczęścia; ieżeli nie pomyslność wyda mi ná plác woynę, nic się nie lękam, w Panu nádźieją, JEZUS to obroná, ten Nay: Jmienia zászczytem ubłogosławia pierwszy dźien moy y mnie całego. Lecz tu o Boskim, nie o JEZUSOWYM Imieniu mowę záczyna Dawid? Ale ná iedno to wychodźi, zdániem Korneliuszá à lápide, przez ktore Nay: JEZUS Imie iako Zbawićiela wyraża w konterfekcie Imienia JEHOWY, to iest Boskiego, iáko Stworzyciela: Imie Jehowa znaczy Stworzyciela, Imie JEZUS, drugi prawie Stworzyciel gdy wiecznie zgubionych, ná nowo ożywił, usprawiedliwił, Błogosławionemi uczynił, Jehowa zrzłodłem iest y początkiem iestestwa nászego, JEZUS zrzłodłem iest y początkiem iestestwa Łaski, chwały, y wiecznego zbawienia, Jehowa czyli BOG, był to zwycię-

Psl: 26.

zca

zcá, Pogrążyciel Faraona y Egyptu; JEZUS ſtarł na miazgę, zwyciężył czarta, y całe piekło. Jehowa Izraelſkim narodom ſtarego Teſtamentu Autor, Prawodawca; JEZUS nowego Teſtamentu Chrześcianom *Autor Legislator*. Jehowa ſtarozakonny lud prowadził ſzczęśliwie przez czerwone morze do obiecaney Chanaan ziemi; JEZUS przez morze Krwi ſwoiey naydroższey prowadzi nas w dziedzictwo nie ziemi Chanaán, ále wiecznego Kroleſtwa. Może tedy o ſobie mowić Rok ten, że mu ná niczym ſchodźić nie będzie, czyli to do pożądaney iego ſzczęśliwosci, czyli do fortunney pomyślności, czyli do zupełnego ubłogoſławienia, gdy ſię pod wielkim, bo Boskim zaſzczyci Imieniem JEZUSOWYM. *Dominus regit me & nihil mihi deerit*, Pán rządzi mną, y na niczym mi ſchodzić niebędzie, y owſzem ſprawiedliwie Proroka powtarza ſłowa: *Ego autem in Domino gaudebo & exultabo in DEO JESU meo.* Pſal: 22. Habac: 3

Ná tym ſzczegulnie zakładał beſpieczeńſtwo, y wſzelką dla ſiebie pomyślność, Doktor Narodow Páweł S. że gdy BOG za nami, dość nam ieſt zupełnie na tym, z temi się daiący ſłyſzeć ſłowy. *Si DEUS pro nobis, quis contra nos?* To Páweł zakładał iuż niechybną pewność pomyślnego dlá ſiebie ſzczęścia, gdy BOG ieſt za nim: *ſi DEUS pro nobis, quis contra nos?* Acoż ia mam mowić o ſzczęśliwych w Roku tym ſukceſſach; gdy go pod zaſzczytem Nayświętſzego Imienia ad Rom: 8.

C JE-

JEZUS záczynamy, bo przez to nie tylko BOGA zá námi, ále záwſze w nas, y záwſze z nami przytomnego tegoż Pána mamy: ogłośili to przed wieki Prorockie Izáiaſza uſta, gdy o rodzinach na świat Dzieciny BOGA oznaymowali: *Virgo concipiet & pariet Filium, & vocabitur Nomen ejus EMMANUEL.* Panna pocznie, y wydá na świat Syná, y nazwane będzie Imie Jego Emmanuel. Izáiaſzu Proroku wiedziałeś dobrze? bo to tobie przed wieki przepaściſta BOGA objawiła mądrość: że to będzie JEZUS, ty go zowieſz Emmanuel, á to dlá czego? y ſłuſznie, tak go nominuie Prorok, bo ta ieſt tego, á nie inna przyczyna: że iáko Nayś. Imie JEZUS w ſobie zawiera iſtotę Imienia Emmanuel, ták rownie ſłowo Emmánuel. Imieniá JEZUS właſności ſkutkiem pokázuie w ſobie ogolnie wſzyſtkim, ſzczegulnie tym, ktorzy pod ták dzielnym záſzczycaią ſię Imieniem. Pytám ſię dáley S. Proroku coż byto za dyſtyngwowány przymiot w świętym Emmanuelá záwierał śię Imieniu? Explikuje mi wersya Syryiſká, y mowi: Emmanuel *id eſt nobiſcũ DEUS noſter*, z námi ieſt zawſze Pan y BOG naſz; wykłada mi dáley werſya Perſka, y mowi: *Emmanuel, id eſt quod in nobis habitet DEUS*; w nas záwſze mieſzka BOG naſz, kończy Egypſki tłumacz y potwierdza: *& imponent Nomen ei Emmanuel, cujus interpretatio eſt quod DEUS apud nos*, y włożą na niego Imie Emmánuel, ktore ſię wykłada, że Pan w naś zawſze ieſt. Jákaż tedy niepomyślność może ſwą nie-

przy

przyiazną imprezą ſzkodzić dziś zaczynaiącemu ſię Rokowi? czyliż ie dzielna Nayśw: Imienia JEZUS protekcya nie zatłumi, nie pogrąży, nie zwycięży. *Si Deus pro nobis, quis contra nos.* BOG z nim, czyniąc go pomyślnym, BOG zá nim czyniąc go ſzczęśliwym. BOG w nim, czyniąc go Błogoſławionym.

Jeżeli zaś do należytey ſzczęśliwości ſciągać ſię powinna w ſwych ſkutkach ogolnie każda pomyślność y wzajemnie tak pożądaną pomyślność, ztwierdzać y wzmacniać obligowána ieſt wſzelka ſzczęśliwość; ażeby ztąd naywſpaniałſzym ſpoſobem zupełne wynikało ubłogoſłáwienie. Więc y o tym niepłonnie upewnić mogę Rok teraznieyſzy: że dzielność Nayśw: Imienia JEZUS wſzyſtko to w fortunnych iego pokaże, y ugruntuie ſukceſsach. Biją ná nas przez bieg lat, y życia naſzego nie przyiazne fortuny, ſwoią imprezą, iáko mocnym ſztychem raniące ſerca naſze, coż my nato? Oto ſmutne z Eklezyaſtą powtarzamy ſłowa: *circumdederunt me undiq; & non erat qui adjuvaret.* Lecz w dzielnym JEZUSA Imieniu pewna pomoc, oraz tych żalow nie ochybną znaydziemy ulgę *Triſtatur aliquis noſtrûm? veniat in cor JESUS* (ſłowa miodopłynnego Bernardá) *inde ſaliat in os, & ecce ad exortum nominis lumen, reddit ſerenum.* Niech ſmutną chmurą zaſępione czoło, nuż zaraz po pomoc do JEZUSA, dać mieyſce w ſercu temu Sprawiedliwości Słońcu, áż zaraz zpełźnie ciemna nie fortuny umbra, a twoje upragnione nadzieie w Eccl. 51.

fortunnym záiaśnieią południu. Wyda ci naplac nieprzyiaciel woyne, mocny ſzturm przypuści nà hańbę niewinności twoiey, bierz ſię do nieprzełomaney Imienia JEZUS tárczy, rzucay inne oręża, ná ktorych byśſię beſpieczeńſtwie mogł zaládzáć, boś w tym naypewnieyſzy. Tym ſię puklerzem niegdyś zaſtawił Juliuſzowi Apoſtacie dziwny JEZUSA Káwaler Márcin Swięty, temi słowy ják naymocnieyſzemi groty raniąc y wſtydząc bezbożnego Monarchę: *Craſtina die ante aciem inermis ſtabo, & in nomine Domini JESU ſignô S. Crucis non clypeô protectus aut galea, hoſtium cuneos penetrabo ſecurus*. *Quodſi non in acie, ſed de muro pugnare placet? Turris fortiſſima Nomen Domini*, y to w pomyślnym ziednał ſkutku, gdy pogáńſkie ſzyki przełomał, zwyciężył, tryumfował. Máła dziecina Dawid, a mocny Kawaler gdy uzbrojony Imieniem Páńſkim, tym zaraz ſtrwożył nieprzyiaciela ſwego: *Tu venis ad me cum gladio & cum clypeo, ego autem venio ad te in Nomine Domini.* Poraził ſtraſznego Olbrzymá małym kamykiem, ále ztąd dziwnym y ſzacownym, że w nim Nayświętſze JEZUS zawarte było Imie, za świadectwem uczonego Kartageny: *In medio lapidis, quô David proſtravit, & interemit Gigantem, inventum fuit illud SS. Nomen JESU.* Stráſzne były pięciu Monarchow Chananeyſkich liczne nieprzyjácielſkie woyſka Jozuemu Izraelſkiemu Wodzowi, ále y tu tryumfowało Imie JEZUSA, w Imieniu Jozue anagram-

Surius in vita.

1. Regum 17.

De SSS. Trinit. Art: 1. ho: 9.

grammatycznie záwieraiącesię. Sám bowiem Luminarz Słońce piastuiącemu ták wielkie Imie postuszne było Wodzowi: *stetit itaq; sol in medio cœli, & non festinavit occumbere spatiô unius diei*, w swym się zástanowiwszy biegu, áby dłuższego czasu Izraelskim Narodom pod Wodzem Jozue do pomyślney w skutku pozwoliło wygrany. Tak otym mowi Bazyli S. *Constitisti sol aliquando, victoriam Hebræorum expectans, reveritus es JESUM Ducem, qui imperaverat in conservo honorans Domini appellationem.* I to do zupełney należy szczęśliwości obumarłe odebrać życie, bo czyliż bydź może większa pociecha wypieszczoney natury? jáko rozerwany śmiertelnym wyrokiem Duszy y ciała związek, skliić, ziednoczyć, oraz do naturálney przyprowadźić konjunkcyi; uczynił to dźielny w swym Imieniu JEZUS, wszák stanął przy grobie Lazárza, zawołał *Lazare veni foras*, aż zaraz ow trup cztero dniowy powstaje żywym & *statim prodiit qui fuerat mortuus.* Przybył do Xiążęcey Corki już ná śmiertelney oziębłey pościeli, aż záraz wesoły w domu okrzyk, że żyje, *non est mortua sed dormit.* Ledwie przychodzi do Miasta Naim, co się tylko pokazał w bramie, aż záraz jedynak osierociałey Matki, odbiera ná marach życie: *resedit qui mortuus erat.* Czyliż y w tym niezakładaią ludzkie umysły doczesnego uszczęśliwienia dlá siebie, gdy zupełną zdrowia cieszą się czerstwością, y to dzielny w Imieniu swoim sprawuie JEZUS

Josue 10

S. Basil. Seleuce. de Trans figur:

Joan: 11

Mar: 5.

Lucæ. 7.

D swiad-

świadkiem tego była Palestyna, Samarya, Gálilea, gdzie tylko krok uczynił Zbawiciel, w też tropy dążyłá, y wyprobowana cnota leczenia schorzałego zdrowia ludzkiego zá Chrystusem. Wniosł tylko pokorną supplikę do niezawodnego Lekarza JEZUSA Math:8. Jerozolimski Setnik: *Domine Puer meus in Domo jacet Paraliticus*, Panie oto Syn moy paraliżem tknięty leży w domu; áż w tym punkcie przybywa JEZUS, już ci słychać: *& sanatus est puer in illa hora*. Leży ledwo co żyw od cięszkiey zwątlony niemocy Geraseński kaleká, przybywá tam JEZUS, jeszcze prędzey ná duszy, y ná ciele odbie- Mar: 2. ra zdrowie: *dimittuntur tibi peccata tua, surge & ambula*. Teyże zażył władzy y Xiążę Apostolskie Piotr S. maiąc pewną nadzieię, że dzielne Imie JEZUS y przez niego pokaże swe nie zawodne skutki; widzi od urodze- Actor:3. nia kulawego żebraka, rzecze: *in Nomine JESU surge & ambula*: y záraz ták się stało. Uyrzał w Lyddzie od ośm lat leżącego pá- Actor:9. ralityka, tylko co wymowi do niego: *Ænea sanat te Dominus JESUS Christus*, już ci ten w należytym zostaje zdrowiu. Zgoła gdźie się tylko ruszył JEZUS, tuż y Nayśw: Imienia swego pokazywał dzielność, moc y władzę, właśnie jákoby dziedziczne w tym Imieniu znaydowało się dlá każdego ubłogosławienie: *& circuibat JESUS totam Galilæam, sanans omnem langvorem, & omnem infirmita-* Math:4. *tem in populo*. Niech komu zbawienne zámysły psuje nieprzyjáciel Duszy szatan, owe

po-

pomnażaiące ſię w świątobliwych chęciách ułożenia wywraca y od pożądáney tamuje ſkuteczności, czym prędzey na pomoc do Imienia JEZUSA, zaraz te piekielne uſtępować muſzą larwy; *Domine etiam dæmonia ſubjiciuntur nobis in nomine Tuo.* Tak mowili do JEZUSA Apoſtołowie; Niech biją ná kogo nieuchybne śmiertelności wyroki, gdy przyidzie moment; ten *à quo pendet æternitas* gdzie naybardziey ſzatańſkie ſzturmy biją ná ſtrapioną Duſzę, áby ją w piekielne uwikłały ſidła, nic ſię nie trwożmy; bo w Imieniu JEZUSA beſpiecznismy. Gdybyśmy owych łotrow grzechy, Magdaleny przeſtępſtwa, wſzyſtkich grzeſznikow wyſtępki piaſtowáli na ſobie, jeſzcześmy pewni zbawienia; gdy ſzczerym ſercem Náyſłodſze JEZUSA ogłosiemy Imie, upewnia nas o tym Bernardyn Seneńſki tak mowiący. *Quicunq; ſceleſtiſſimus peccator debite invocaverit in ultimo vitæ Nomen JESU; ſalvabitur.* Zgoła jeżeli ſię śmiertelney trwożyſz chwili? JEZUS życie jeſt; jeżeliś błędny Niebieſkiey Oyczyzny? JEZUS drogą ieſt; jeżeli cię przykre wontleją choroby? JEZUS zdrowie jeſt; jeżeli cię mocne mizerują prace? JEZUS ſpoczynek jeſt; jeżeli łaknieſz y zgłodniałym jeſteś? JEZUS pokarm jeſt; jeżeli pragnieſz? JEZUS napoy jeſt; zgołá jeżeli w jákieykolwiek zoſtajeſz utarczce? czyli do obronienia Duſzy od nieprzyiaznych impetow, czyli do zaſłonienia ciała od fatalnych ſztychow; do JEZUSA: tu Korona, tu na

Lucæ 10.

Ser: 40. in Lucã.

 dro-

groda, tu wszystkiego szczegulna rekompensa. *Si mortem times, vita est, si in cælum tendis, via est; si febribus æstuas: si alimento indiges, cibus est; si sitis, aqua est; si labore opprimeris, requies est; si in certamine versaris, corona est.* Ták nas cieszy, y mocno o tym upewnia Ambroży Swięty. Idzie ztąd pewność spodziewanych nadziei naszych o następującym roku 1751. że będzie pomyślny, będzie szczęśliwy, będzie błogosławiony; wszak wszystkie skutki dzielności Nayświętszego Imienia JEZUS pokazuią się w czasie; á dotego (iáko złote S. Chryzostoma utwierdzaią słowa) gdziekolwiek tylko iest Imie JEZUS, tam wszystko iest z pomyślnością, y szczęśliwie każde uchodzą rzeczy, nadto gdziekolwiek ogłoszone te Imie będzie, tam sáme pożądane sukcessa, bo ieżeli na wspomnienie swoie wypędza czarty, precz oddala śmierci; tym bardziey wszystkich ogulnie rzeczy ubłogosławienie czyni y utwierdza. *Ubicunq; fuerit nomen JESU; ibi omnia sunt prospera, & prosperè omnia succedunt, ubicunq; auditum fuerit hoc nomen, cuncta erunt secunda; si Dæmones ejicit, si mortes abigit, multò magis rerum prosperitates efficit.* Jeżeli te niegdyś starożytności Pogáńskiey publiczne były odgłosy; że nader uszczęśliwione były krolestwa pod wielkowładnym Augusta rządem; a daleko ubłogosławieńszemi być się znali pełnomocnym Trajana panowaniem: *Regnum Augusto felicius, Trajano melius*, nie inną tego daiąc przy-

In Cap: 4. Lucæ.

Homil. 9. in Epist. ad Collos.

czynę, tylko że dyſtyngwowana godność Imienia, złączona z łaſkawym panowaniem; ták pomyślne czyniłá ſkutki. O! iáko fortunnieyſzy, ſzczęśliwſzy, błogoſławieńſzy czás naſtępuiącego Roku. Gdy go już nie pogańſkie Trajana, lub Auguſta ále Nayśw: JEZUSA zaſzczyca Imie. Imie te, ktore tak ieſt w ſobie dyſtyngwowaney prerogatywy, godnośći, y zacności że wſzyſtkich Prorokow uſta dla należytego uſzánowania zamilkneły, nie wprzod oznaymując, puki by go pierwey Ablegat Boſki Gabriel nieogłoſił. Nayś: Maryi zdaniem Piotra Damiani: *omnes quippe Prophetæ aut neſcierunt, aut penitus tacuerunt, & reſervata eſt prærogativa dignitatis Angelo Gabrieli, qui Sancto ore ſuo Sanctiſſimæ Virgini illud primò evolvit.* Imie to, ktorego tak zupełnie zażył Przedwieczny Ociec; aby mogł wyſokość Iſtoty Boſkiey z nikczemną naturą ludzką, niżinę y padoł świata tego z gorną Nieba prerogatywą, y owę niby przeciwność nieśmiertelności z śmiertelnośćią złączyć, ziednoczyć, y nieiako ſkliić; dla gwałtowney zbáwienia naſzego potrzeby, wſzyſtko to pokrył y przyozdobił bez żádnego uſzczerbku w Synie ſwoim, daiąc mu Imie JEZUS, to ieſt Zbawiciela, przez co zupełną Honoru Syna ſwego utrzymał prerogatywę. Imie te, w ktorym tak ubespieczył całego ſiebie Auguſtyn, że żyć niechciał, gdy by miał żyć bez JEZUSA; tym ſię extatycznym codziennie do BOGA wzbijając aktem: *meliùs mihi non eſſe quàm ſine JESU eſſe: meliùs non vivere, quàm vivere ſine vita.*

Serm: de Nativitate.

E Imie

Imie te: w ktorym ták ſię ſłodko zátopił Páweł; że żadney, (14. liſtow ſwoich piſanych do Narodow) nieopuścił kartki, w ktoreyby pokilkakroć Nayśw: JEZUSA nie wſpomniał Imienia, tak dalece, że go 236. razy w ſwych zawarł liſtach; tegoż guſtu y Ján Apoſtoł, maiąc w ſwoiey Ewangelii wyrażone te Imie 247. S. zas Jan *Columbanus* w ſzczupłych liſtach *inſtitutum* ſwego 1500. razy Nay: JEZUSA ogłosił Imie. Imie mowię te, ná ktorego wielowładny Majeſtat y powinną ádoracyą uklękać muſzą niebieſkie władze, ziemſkie potencye, piekielne mocárſtwa. *In Nomine JESU omne genu flectatur cæleſtium, terreſtrium, & infernorum.* Imie te, ktore jeſt dyſtyngwowańſze, wſpanialſze, zácnieyſze, nad wſzyſtkie Imiona: choć to Prorockie mowią słowa o Chryſtuſie, *Admirabilis Conſiliarius Deus fortis, Pater futuri ſæculi, Princeps pacis*, mało ná tym, bo te Imie, od ſamego nádane BOGA tak, że *dedit ei Nomen, quod eſt ſupra omne nomen.* Imie te, w ktorym naſze ſczczęśliwości, pomyślności jáko w pewney dziedziczą nádziei, tym więcey że w innym imieniu zbawienia znaleść nie możemy, jáko w tym jedynie; ogłosił to Apoſtolſkiego *Collegium* Xiąże, Piotr S. *Non enim aliud nomen eſt ſub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos ſalvos fieri.* Imie te, o ktorym Erophile Cumei Włoſkiego miaſta Sybilla Prorockim prawie oznaymiła duchem; á z niey Pogańſki Pòéta *Virgilius* jako pod zaſzczytem Imienia tego złote będą dziedziczyć wieki.

ad Philip: 2.

Actor: 4

Ul-

Ultima Cumei venit jam carminis ætas, Ecloga.4
Magnus ab integro sæclorum nascitur ordo,
quo ferrea primum.
Desinet, ac toto surget gens aurea mundo.

NA ostatek Imie Nayświętsze JEZUS, ktore jest wyższey godności, Swiętsze dystyngwowańszey czci godnieysze,niż Imię samego BOGA, y tego ta jest gruntowna przyczyna: wszak Imie Boskie znaczy jedynie BOGA, y jako Pana, Rządce, y Stworzyciela naszego, Imie, JEZUS, przeznacza w sobie, nietylko Bostwo Boskiego Syna, ale y tegoż dzieło Zbawieniá, y odkupienia narodu ludzkiego, jáko tedy daleko większe jest dzieło odkupienia, niżeli stworzenia, idzie ztąd, że wyższe jest Imie JEZUS, jako BOGA y Zbawiciela, niż Imie BOGA jako Stworzyciela, BOGU winnismy za jestestwo życia doczesnego JEZUSOWI winnismy za jestestwo życia błogosławionego, BOG dał nam doczesność swiáta, JEZUS dał nam dziedzictwo wiecznego Niebá, *quid nasci profuit, nisi redimi profuisset*, mowi Grzegorz S. coż nam po życiu, gdy zaraz w początkach jego pierworodną mákułę, á przez to prawo zabieramy do piekła, gdyby nam pewności zbawienia nieuczyniło odkupienie JEZUSA. Tàk o tym mowi uczony Korneliusz *á Lapide Soc: JESU: Hinc sequitur nomen JESU esse majus, sanctius, venerabilius, quàm sit Nomen Dei, tetragrammaton judæis, & ineffabile, quod vulgò dicitur Jehowa & absolutè, quàm sit Nomen Dei; & ratio fundamentalis est: quia Deus signi-* Comentar: in Epist: ad Philip: cap.2.

ficat Deum, quà Dominus & Creator eſt, JESUS verò ſignificat Deum, quà Salvator & Redemptor eſt. Sicut ergo majus fuit beneficium & opus redemptionis, quàm creationis: ita majus eſt Nomen JESU, ſive Redemptoris; quàm ſit Nomen Dei, ſive Creatoris. Omnia quæ propter nos fecit Deus, ſive creatio, ſive nativitas, ſive quidvis aliud, fruſtra fuiſsent, nec nobis profuiſsent, niſi fuiſset ſubſecuta redemptio. Potwierdza to y Abulenſis: *majus peccatum* (mowi on) *eſt accipere Nomen JESUS in vanum, quàm nomen, Deus.* Zamilcz tedy pogańſka zuchwałości, gdy ſię ſzczęśliwą, y błogosławioną być rozumieſz pod nikczemnego ſtworzenia, Auguſta y Trajana Ceſarzow panowaniem, *regnum Auguſtô felicius Trajano melius*, prym tu bierze Imie Nayświętſze, gdy JEZUSA, bardziey my ogłaſzać powinnismy że Rok 1751. ſzczęśliwy, Rok pomyślny, Rok błogosławiony, gdy go, pod zaſzczytem Nayśw: Imienia JEZUS zaczynamy.

Quæſt: 7. in 20. cap: Exod.

Ale na co ja mam w dalſzą utwierdzających dowodow iść oſnowę, niemogę tego innym doſkonaley utwierdzić fundamentem, jáko słowy nieomylney, bo przedwieczney prawdy ſwego BOGA; to ja powinienem z tego ogłaſzać mieyſca publicznie dnia dzisieyſzego, co niegdyś przykázał Moyżeſzowi Levitici 25. *Clanges buccinâ menſe ſeptimo, decimo die menſis, propitiationis tempore in univerſa terra, ſanctificabisq; annum quinquageſimum, & vocabis remiſsionem cunctis habitatoribus terræ: ipſe enim eſt Jubilæus.* Ogłoſiſz trą-

bą

bą po całey ziemi, mieśiąca śiodmego, dnia dześiątego tegoż mieśiąca, w czaśie odpuſzczenia y święcić będzieſz rok 50. y nazwieſz go odpuſzczeniem, wſzyſtkim mieſzkańcom; ten álbowiem jeſt *R*ok Jubileuſzowy. Ogłaſzam wam tedy rok ſzczęśliwy, rok pomyślny, rok błogoſławiony, mieśiąca śiodmego *menſe ſeptimo*, wſzak zaczynamy w roku tym w Polſzce u nas miłościwe lato; Styczeń zaś rachując od lata, jeſt mieśiąc śiodmy, tam dnia dześiątego, *decima die menſis*; ja uprzedzam bo dnia pierwſzego, *ſanctificabisq; annum* 50. tam rok pięćdześiąty Swiętym nazywać każą, ja máło co przyczyniam bo 51. nad 1700. *& vocabis remiſsionem cunctis habitatoribus terræ, ipſe eſt enim Jubilæus* upewnić mie koniecznie każą, że to Rok odpuſzczenia, rok błogoſławieńſtwa; nie, tylko dla wielu, ale dla wſzyſtkich mieſzkańcow Kroleſtwa Polſkiego; á to dla tego, że Rok ten, Rok Jubileuſzowy. Coś więcey uczony dokłada Liranus. *Proclamabis illo annô remiſsionem ſervitutis, debitorum, & bonorum alienatorum*, ogłośiſz w roku tym odpuſzczenie niewoli, darowanie zaciągnionego długu, przywrocenie do poſeſsyi zgubionego dziedzictwa. Ogłaſzam wam tedy w Roku tym (o! ſzczęśliwe nowiny) wam, ktorzyście w piekielne kaydany jáko w niewolnicze padli pęta, że już dla was zupełna wolność, y ſwoboda, *proclamabis illo annô remiſsionem ſervitutis*, aczyż może bydź więkſza dla nas pomyślność? Ogłaſzam wam,

ktorzyście wielki dług zaciągneli do wypłacenia się sprawiedliwości Boskiey, że już wám cale ta darowana obligacya; *proclamabis remissionem debitorum*; á czyż może bydź większa dlá nas szczęśliwość? Ogłaszam wam że w tym roku ci, ktorzyście nayszczęśliwsze dobro, dziedzictwo wiekuistego do Nieba prawa marnie stracili, y zgubili; już wam przyznany aktorat, *reinducat* naznaczone, gdy *in conservatorum regestro* tey Nieba possessyi zupełnie was utrzymali, á czyż może bydź większe dla nas ubłogosławienie? *proclamabis illo anno remissionem bonorum alienatorum*; a to jedynie z tey przyczyny, bo Rok ten, *ipse est enim Jubilæus*, jest Jubileuszowy. A ktoż tak szczodrobliwych łask zrzodłem? kto tak uprzywileiowanych dobrodzieystw Autor? o to dzielność wielowładna Imienia JEZUS; ktorego nieprzebrane, nieoszacowane y niekomparowane zasługi prezentowane Niebieskiemu Oycu, będąc nieskończonego waloru, tym nas tak wspaniałym y pomyślnym uszczęśliwiają y ubłogosławiają przywilejem, idzie z tąd co za cel kazania założyłem; że tey jest dzielności Nayświętsze Imie JEZUS iż zaczynający się pod swym zaszczytem rok 1751. czyni go szczęśliwym, pomyślnym, błogosławionym. *Felix anni omen, JESU venerabile Nomen.* Mogę tu powtorzyć Doktora narodow Pawła wspomnione słowa: *si Deus nobiscum, quis contr anos*, jeżeli BOG przemieszkiwa z nami, nikt przeciwko nas bić niemoże; bo tam jest zupełna pomyślność, powszechne

chne uszczęśliwienie, pożądane ubłogosławienie, gdzie BOG swą Opatrznośćią y łaską jest przytomny; słodka byłá dla Apostołow przytomność JEZUSA, y gdy się ten od nich oddalał, z tą ku niemu odezwali się prozbą: *Mane nobiscum Domine*, mieszkayże, przebyway z námi wiecznie Panie, coż rozumiecie, to pewnie nie mieszka z nami Pan? płonna opinia, w inny sposob mowi na ten text Dionysius Carthusianus: *manet nobiscum Dominus per gratiam, per Providentiam, per præsentiam Sacramentorum*, mieszka z nami y teraz BOG przez wszechmocną łaskę, przez wielowładną opatrzność, przez cudowną przytomność Sakramentow. Nie komu innemu tylko tobie wieczna wdzięczność, sprawiedliwa należy się obligacya J. O. Arcypasterzu, nasz Dobrodzieju, Twoja w tym łaska y Pasterska pieczołowitość, że my BOGA przytomnego mamy. *Manet nobiscum Dominus per præsentiam Sacramentorum*: Bo ktoraż proszę ták uszczęśliwiona świata kraina? ktore tak ubłogosławione Krolestwo? ktore tak uszczęśliwione miasto? nad stolice krajow Ruskich miasto tuteysze Lwow; kiedyś za powodem własnych owieczek twoich szczęśliwości, za instynktem Pasterskiey ku nich że miłości, za manudukcyą szacownych cnot Twoich, poważną intercessyą, y wieloważną instancyą to u Naywyższego Kościoła Rządcy szczęśliwie nam Panującego Benedykta XIV. wyrobił, że w rok 24. razy z wielkim Dusz naszych pożytkiem przytomnego w Naysw: Sakramencie przez 40. godzinne *Luca 24.*

F2 Na-

Nabożeństwo adorujemy BOGA *manet nobiscum Dñus. &c.* Czyżeś mogł uszczęśliwić lepiey miasto to, jako stałym w przytomności BOGA szczęściem? Czyżeś je mogł gruntowniey ubłogosławić, jako dziedzicznym w przytomności BOGA błogosławieństwem? Możesz to o sobie mowić J.O. Arcypasterzu y całemu Polskiemu ogłosić światu; ktorą niegdyś pamiątkę w potomność wiekom podał o sobie Brunillus Rzymianin gdy się z tym ogłosił: *Romulus Romam fecit, Numa Capitolium struxit, Annius mænibus cinxit, Quinctius Regnis ampliavit, ego verò Diîs abundantem feci.* Romulus Rzym ufundował, Numa Kapitolium wystawił, Anniusz murami otoczył, Kwinkciusz Krolestwy ozdobił, ja zaś w Bogow obficie uposażył. Ma wdzięczność Lwow za ufundowanie siebie Leonowi pierwszemu Ruskich krajow Monarsze, innym za wystawienie fabryk, innym za rozszerzenie wspaniałych murow, innym za inne ozdoby swoje, ale tobie szczegulnie nieśmiertelną rysowac wdzięczność obligowane za przytomnosc BOGA, żeś ją w nim ulokował, y prawie udziedziczył. *Ego vero Diîs abundantem feci. Manet nobiscum Dñus per præsentiam Sacramentorum.* Tym się zaszczytem bespiecznie utwierdza y moy fortunny o następującym Roku prognostyk, żądam já jednak y pokornie proszę o Pasterskie dla niegoż błogosławieństwo, użycz go J.O. Arcypasterzu tak od dziedzicznego tobie w herbownym WYZYCKICH Ośmorogu, jako

też od dystyngwowanego waloru bo Arcybiskupiego Krzyża á tak tym się zaszczycać będzie. (corona.

Crux praeclara mihi, Crux scutum, Cruxq́; Hâc tegar, hâc armer, tum pacis faedera firmem

TEn zaś Rok setnych dlá ciebie wiekow niech będzie początkiem.

O Tobie zaś Prześwietna Societas JESU mogę bespiecznie mowić; co słowa Chrystusowe o Doktorze narodow Pawle ogłosiły: *Vas electionis est mihi iste ut portet Nomen meum coram gentibus.* Twoy Zákon wybornym nazwać naczyniem sama wyciąga sprawiedliwość; bo cokolwiek dystyngwowanych tytułow, prerogatyw y godności, czyli to z wysokiey doskonałości; czyli z szacownych kwalitetow, czyli z wielkiey świątobliwości znaleść się może: to wszystko *in eminenti* zawierasz, zachowujesz, odziedziczasz w sobie. Ma Niebo żywe tego Hieroglifiki w Ignacych, Stanisławach, Xawerych, Aloizych, Borgiaszach, y innych, przez co szacowna twoja wydaje się świątobliwość. Ma swiat cały istne tego przykłady w Zoaresach, Korneliuszach, Rykciolach, Bellarminach, Rybadeneirach, Skargach, Sarbiewskich, Genglach, Tylkowskich, Miaskowskich, y innych bez liczby; y to są twey wysokiey mądrości dowody. Widziemy y my; wysoce szacujemy; tym więcey estymujemy. Y Tyś to jest *Vas electionis portans Nomen JESU coram gentibus*, ktora ogłaszasz Nay: JEZUSA Imię; bo niema części świata gdzieby te niejaśniało, nie má Actor 9.

G tey

tey krainy, gdzieby tak świetne Imie swego nierzucało splendoru. Słychać y podziśdzień skutki prac Apostolskich Xawerego w Indii, przez Jozefa Anchietę, w Krolestwie Brazylii, przez Andrzeja Owieda w Krolestwie Murzyńskim, przez Báltazara Bereira w Angoli, przez Jana Brillę w Piskaryi, przez Sylweirę Gonsalva w Monomotapii, zgoła świadczy Europa, Azya, Afryka, Amerika, świadczą: Adryatycke, Weneckie, Hiszpańskie, Atlanckie, Baltyckie, Euxińskie morza, Wschodnich y zachodnich Indii obszerne Oceany, świadczą Indyiskie, Perskie, Mexikańskie, Greckie, Chińskie Monarchie, świadczą Malabarskie, Peruańskie, Alepskie, Trypolitańskie, Pekińskie, Japońskie, Tunetańskie, Algierskie Krolestwa, zgoła *unus tibi vix sufficit Orbis*. Ogłaszasz Imie JEZUS tak dzielnie, że nawet y Cesarzow skłaniają ci się głowy, żądaiąc przytomności twoiey w swych państwach, przez coby zupełne dla kraiow swoich znaleźli uszczęśliwienie. Oznaymiła nam to Roku przeszłego publiczna gazeta datowana z Chin z listow Missyonarskich. Nastąpiła tam persekucya ná Missionarzow Zakonu waszego dla nienawiści Wiary; tak dalece że Cesarz za powodem swych Ministrow jednych umęczyć kazał, innych precz rugowál z Państwa swego, lecz słuszney nie uszedł od BOGA kary; wszyscy álbowiem Mandarynowie, naypierwsza po Cesarzu władza, ktorzy tey persekucyi motorami byli w jednym roku, co do jednego

wy-

wymarli. Widząc tak ſprawiedliwą y mściwą nad ſobą rękę Boſką Ceſarz, nietylko obligował, byście ſię znowu w kraje jego przywrocili; ále też w całym ſwoim Pańſtwie; ſzczegulniey w koleſtwach *Tunkin* y *Mindao* Wiary S. ogłoſzenie *cum plena poteſtate* pozwolił. Ogłaſzaſz [mowię] Nayśw: JEZUSA Imie nie tylko w Imieniu twoim bos JESU Societas, ále y w ſercu ſzczegulniey go ſzanując y zachowując, nie tylko za życia ten mu czyniąc honor, ále y po śmierci, Martwym go ogłaſzając ciałem. Dał tego probę Swiętobliwy Męczennik *Rochus Gonzalez* Zakonu twego: gdy tyrańſkim mieczem odcięta padła głowa nic nie wymowiła; ále martwe ſerce ogłoſiło Nayś: Imie JEZUS, co było cudownieyſzego; ále przeſtawam ja na twoich pochwałách Sacratiſsima Societas JESU, bo gdybym tu y tyſiącne ogłoſił do zupełności twego zaſzczytu, rozumiałbym że dopiero w początek wchodzę. *Engelg:*

Słyſzeliśmy jáko ſzczęśliwy, y pomyślny rok zaczyna ſię, áto pod zaſzczytem wielowładnego Imienia JEZUS; lecz może kto rościć ſobie nie pewność tego prognoſtyku z tych miar naybardziey, że rok ten przypada dla innych Enneatyczny, klimakteryczny dla innych, lub z predykcyi Aſtrologow nie pomyślny, nie fortunny. Kiedy Lucullus Rzymianin toczył z nieprzyjacielē woynę, pewny na to dzień naznaczywſzy, w tym mocno mu perſwádują Konſyliárze, by na inny czas zamierzony odłożył umyſł, dając przyczy-

nę, że dzien ten z obſerwy Niebieſkich zna
kow był nie ſzczęśliwy; tak im ná to odpo
wiedział: *Pugnemus ergo ſtrenue hodie ut, diem hunc ex nefasto, fauſtum Romanis reddamus.* Biymyż ſię mężnie po Kawalerſku, byśmy dzień ten z obſerwacyi nieſzczęśliwy, ſzczęśliwym, y fortunnym, dla Rzymian uczynili. Wypowie y nám w Roku tym plac wojenny głowny nieprzyjaciel naſz świat czart y ciało, ále uzbroymy ſię w dzielne y zwyciężkie JEZUSA Imie, przybierzmy ſię w Swięte cnoty, te ſtaną zá mocne fortece, a zwyciężemy, przytłumiemy, wſzelką dla nas przeciwność, *pugnemus ergo ſtrenuè &c.* A do tego zdaniem Hieronima *Virtutes, dies bonos faciunt, vitia malos,* jeżeli cnoty czynią dni dobremi, niecnoty czynią złemi, gruntuymy ſię w cnoty, beſpieczeńſtwo wſzelakie. Oto zgoła woła na nás Doktor Narodow: że w tym roku przy tym miłościwym

2. Corint. 6. lecie macie czas, macie czas zbawienny. *Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies ſalutis.* Woła y Łukaſz, że tu wſzyſtkie w tym roku

Lucæ 22. godziny ſą czaſem zbawienia dla nas: *hæc eſt hora veſtra.* Tak że czyńmy y tak ſię ſprawuymy, áby czas zgubiony od nas, nie był potym świadkiem ná zgubę naſzą, przy ſpra-

Thren. 1. wiedliwym dekrecie BOGA: *Vocavit adverſum me tempus.* Lecz nietrwożmy ſię, bądźmy beſpieczni, tylko z pamięci, z uſt, z myśli, z ſerca nie wypuſzczáymy Nayświętſze-

ad Coloſs. 3. go Imienia JEZUS. *Omne quodcumq; facitis in verbo aut opere, omnia in Nomine Domini noſtri JESU Chriſti gratias agentes Deo & Patri per ipſum. Amen.*